

Logopedie se zabývá sdělovacím čili komunikačním procesem, uskutečňovaným řečí mluvenou, psanou a posunkovou. Jsou však i jiné varianty komunikace, jež v souhrnu nás opravňují k tomu, abychom komunikaci pokládali za životní, ba dokonce přírodní princip. Tématem této rigorózní práce jsou proto narativa u jedinců s dysartrií v mladším a starším školním věku.

Teoretická část vychází z odborných knih a článků a je zaměřena nejen na vývoj jedince s dětskou mozkovou obrnou, která má výrazný dopad na komunikační schopnost, ale i na teorii vyprávění či jazykovou výchovu.

V rámci praktické části budou prezentovány výsledky malého průzkumu a výsledkem práce by pak mělo být objektivní posouzení, zda a v jaké míře postižení jedince dětskou mozkovou obrnou s přidruženou narušenou komunikační schopností ovlivňuje jeho řečový výkon - v našem případě vyprávění, popř. v jaké fázi vyprávění se objevují problémy, v jaké míře a jejich specifičnost.